GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Or
Class No. 891·451
Book No. P 125 l
N. L. 38.
MGIPC—S4—38 LNL/56—22-5-57—50,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

N. L. 44.
MGIPC—S4—39 LNL/56—15-4-57—20,000.

ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆରତତ୍ରାଣ ।

ଓ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୋତ୍ରଂ

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ମିଶ୍ର ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ।

ଶ୍ରୀଜାନୁଦେବ ପାଣିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲଟତ ଓ

ପ୍ରକାଶିତ ।

ସାଃ ଅଯୋଧ୍ୟା, ଥାଃ ବାଦମା, ପୋଃ ବସ୍ତା, ବାଲେଶ୍ୱର ।

Printed by M. L. Maharana,

Calcutta Utkal Press

8, St. James Square, Bowbazar.

1917. ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଅଣା ମାତ୍ର ।

NOT TO BE LENT OUT

SHELF LISTED

Or
891.4510
P125l

IMPB0000000170RI

188. C. 61. B

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆରତତ୍ରାଣ
ଚଉତିଶା ।

ରାଗ—ଚାମୋଷ ।

କମଳାର ଅଜନ ଦେଖିଣ ମୋ ନୟନ ଅଜନ କଲ୍ଲୋଳେ ଭାସିଲା । କମଳଷ୍ଟି ନୃମାଉ କମଳେ ସୁଶୋଭିତ ଭାଇଲେ ଦୟା ତୋ ନୋହିଲା ଗୋ କମଳାକ୍ଷି । କମଳପୁଚ୍ଛେ ପୂଜୁଥିଲି । କମଳା ଦୟା ହେବ ବୋଲି । କାଳ ହେଲି କମଳା ଭଜି ତୋ ନାମମାଳା ଏବ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଯିବ ବୋଲି ଗୋ । କମଳାକ୍ଷି । ୧ ।

ଜଗତଚନ୍ଦ୍ର ନାମ କାର୍ତ୍ତିକ ତୋ ମହିମା ଜଗତକୁ ଯାଉଁ ଅଗୋଚର ।
ଜଗତ ଅବା ହେଲି ନାମକୁ ଭ୍ରମ କଲି ଜନ୍ମେ ମୋ ଭ୍ରମକୁ ଦୂରକର ଗୋ ।
ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ । ଜଗତ ଜୁଏ ସର୍ବ ସୁର । ତନ୍ତେ ତା ଜନନୀ ନିନ୍ଦିତ । ଯେଣୁ
ଜନନୀ ହେଲେ ସୁତର କର୍ମେ ଭଲେ ଶେଷଜନ୍ମରେ ଯାଏ ମୁକ୍ତି ଗୋ ॥୨

ଗତ ଜନ୍ମର ଅଘ ହୋଇଲା ଗୋ ଲୋକେଶୀ ଦୁଃଖେ ଯାପନ କଲି
କାଳ । ଭଲ ଶୁଭକ୍ଷ ଦୁଃଖ ଦେଖି ତୋ ପଦ୍ମମୁଖ ଚାହିଁ କଲ ଦେଲି
କାଳ ଗୋ । ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ । ସୁହୃଜନଙ୍କ ଲଭ କାଳ । ଜଗଦ୍ଧିଦି ଧନ୍ୟ ଅଛ
କାଳ । ଗରବ କରୁଥିଲି ତୋ କୃପା ହେବ ବୋଲି ବୃଷ୍ଟି ଦୁଃଖ
ଅପମାନ ଗୋ । ୩ ॥

ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେହ୍ନେ ଶୁଭ ପକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କାମ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲି ।
ସନେ କଷ୍ଟ ଦୟା ନୋହିଲା ମହାମାୟ୍ ବେଧାବଧାନ ଯାହା ଥିଲା ଗୋ ।
ସନ୍ଧେଶୀ । ସନସନ ଭଗବତୀ । ସନେଇ ଅଁକରଣ ଶଶୀ । ସଦ୍ଧ ସଦ୍ଧ
ଭଜନ ହେଉଛି ପାପାଣ କୃପାଭ ଦୂରିକୃତ ହେଲି ଗୋ । ୪ ॥

ଉଦୟ ଜ୍ୟୋତିଅମ୍ବି ଲିଖାହେଲାକ ଅବା ଅଧମ ସନଭଜନ ଠାରେ ।
ଉଦର କେବେ ହେବ ମନେ ମୋ ଚିନ୍ତେଯିବ ଉଦ୍ଧରୁଅଛ ଶ୍ରୀପଦ୍ମରେ ଗୋ ।
ଉଦଧିଜା । ଉଦର ପାଇଁ ବଡ଼ ଲଜ୍ଜା । ଉଭରତରେ କଲେ ଶଯ୍ୟା ।
ଉଦର କେ ଧରିବ ଭୂତଂ କାହାର ହେବ କର ମା ଅନୁକମ୍ପା ମୋତେ
ଗୋ ! ୫ ॥

ବୃକୁଦନ୍ତ ଅଜର ଅକର୍ଷ ମେଦନ ହୋଇଲି ଚେଲିଁକାଲେ ଅଧି ।
ତଳରେ ଦେବାସୁରେ ମନ୍ଥନେ ଜଳଧିରେ ଦନ୍ତ ମା ବୋଲିଁ ପଇଚାରି
ଗୋ । ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ । ଚାଲା ତୋ ଯୁଗଳ ପଦ୍ମ । ତନ୍ତ୍ର ପଦେବ ଯାଉ
ଛି । ସ୍ୱାନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ମୋର କହେନ୍ତି ତୋପଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଦିବା
ନିଶି ଗୋ । ୬ ॥

ଛର କଟକ ମୋର ଲଭଭେଳ କଠୋର ହୋଇଲା କୃପାମୟୀ
ତୋତେ । ଛନ୍ଦବନ୍ଧାଇଁ ମାତ; କରୁଅଛି ପଦ ସୁରେନ କହେ ତୋ
ଅଛନ୍ତେ ଗୋ । ଛଦ୍ମୋଦରୀ । ଛଦେ ପୁଷ୍କର ମନୋହାରୀ । ଛନ୍ଦ ଦୁର୍ଗ୍ଗ

ନରକେଶ୍ୱରି । ଛନ୍ଦେ ସପତ୍ନୀ ବାଦ ସାରଦା ସଙ୍ଗେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ମାତ ତୋ ବୋଲ ଗୁଣ ଏତେ ଗୋ । ୭ ।

ଜନ୍ମର ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଜନ୍ମ ଶଙ୍କର ବାମା ଜଗତେ ତୋନାମ ବଦତ । ଯେତେ ବୁଲି ସଂସାରେ ଜଗୁଛନ୍ତି ଅନ୍ତରେ ତୋ ବିନା ଶୂନ୍ୟ ଏଜଗତ ଗୋ । ଜଗଦମ୍ବା । ଜଗତର ବୋଲାଉଚୁ ଅମ୍ବା । ସା ସମ ରୂପେ କୋଟି ରମ୍ଭା । ଜାଣେ ଗୋ ହୃଦୟ ବୁଝି ତୋର କଠିଣ ହୃଦ ଯେ ହେଉ କରୁଛୁ ଦମ୍ଭ ଗୋ । ୮ ॥

ଖାତ୍ରବନ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧାରକ ଶୋଧରେ ଭକ୍ତିର ଅର୍ଘ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । କିମ୍ପାଇଁ ତାର ମନ ଜାଣିଣ କଲମାନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗୋଚର ଗୋ । ଦୀନବାସୀ । କିମ୍ପାଇଁମାନେ ତା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା । ହେଲୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା ଆଶା । ଯେତେକେ ଜନମାନ ସୋବେ ଅନବରତ ବିପଦ ନୋହେ ସୁଲଭର ଗୋ ॥ ୯

କଳୁଷାଦ୍ଧି ହୋଇଲା ନଷ୍ଟ ସ୍ପର୍ଶିଲା ଉଦ୍ଧାରଧର ଗୋ ଜନନୀ । ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ ନମୁଣି କୃପା ନୋହିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନକେ ଜଗଦ ଦର୍ଶନ ଗୋ । ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା । ଜଗତେ ନିଶ୍ଚେ ଅଛୁ ବ୍ୟାପି । ନୈସର୍ଗ୍ୟ କରୁଛୁ କାହିଁକି । ଦାସୀହ ଜନଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ତୁ ହୋଇଲେ ମିଥ୍ୟାରୁ ଗାନ ଉଦ୍ଧାରଣୀ ଗୋ । ୧୦ ॥

କାଣକାଶ ନ ସହ ସମୁଦ୍ରତଟେ ଯାଇଁ; ରହିଲି ଜନନୀ ଯୁଗତେ । କିଏ ବସ୍ତୁ ବୋଲି ନୋହିଲା ଦୁଃଖଭର ମାଗିଲେ ଇଷ୍ଟ ଜଗନ୍ନାଥେ ଗୋ ଟେକବୁଦ୍ଧି । ଜ୍ଞାନଯାଉ କଣକେ ଶୁଦ୍ଧି । କାଳ ମା ମୋହର ଅଭକ୍ତି । ଶିଶୁଳ ହୋଇଣ ଟଳିଲି ମୋ ଜୀବନ ଟେକ ଉଦ୍ଧାରଧର ମୋତେ ଗୋ ॥

ଠାକ କି.ହି ନଯାଇ ଠାକୁରାଣୀ ଯାଚି; ଅନାଥ ଲୋକଙ୍କର ମୂର୍ଦ୍ଧି । ଠଣ୍ଟୁଇବି ମାତ ଠାବେ ଠାବେ ବଦନ କରୁଣା ମୋଠାରେକ ନାହିଁ ଗୋ । ଠାକୁରାଣୀ । ତୁଳନାଶୂନ୍ୟ ରୂପକୁ ପୂଣି । ଠିକ ନଯାନ୍ତି ସୁରମୁନି । ଠିକେ ପଞ୍ଚାନ ମୂର୍ତ୍ତି ଠିକ କରିଅଛି ତୋ ଦୟା ହେଲେ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଗୋ । ୧୧ ॥

ଜାଣୁଅଛି ଉରଷ ଜନକୁ ତାରେ ରଖ ସଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ମହାମାଇ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଭଜ ଶୁଣିଣ ଚରଣ୍ଡ ଲକ୍ଷେ ଯୋଜନୁ ନଭେ ଶାହ ଗୋ ଜାଜପିସ୍ଥି । ଜାଣନ୍ତେ ରକ୍ତ ତୋର ଦସ୍ୟୁ । ତେଣୁ ଶ୍ରବଣ ମହାମାନ୍ୟ । ଜାଦଜାବ ଅଛିର ହୋଇଲି ମୁଁ ଅଧିର କୃପାକ ତାଷେ ତାରେ ଷ୍ଟୀଗୋ ॥

ଚଳଚଳ ନମ୍ରନୁ ଉର୍ଦ୍ଧର ଜଳ ପ୍ରାନ୍ତେ ବନ୍ଧୁଛି ଗାର ଅବରଭ । ଭାଜ ଅଶାଙ୍କେ ଅନା ନ ହୋଇଣ ବମନା ଅଧମ ତୋ କୁଭାଏର କୁଭାଏ ଗୋ । ଜମଧ୍ୱଂସା । ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ା ମୋ ଏନ ଦଶା । ଉନ୍ନ ଶ୍ରୀସ୍ୱର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା । ଉକାକୁ ବଢାଇଲ କେତେ ଦୁଃଖ ନଦେଲ ତୋଡବ କୃଷ୍ଣାପନ କୃଷା ଗୋ । ୧୪ ॥

ଅଣାକାର ଲୁଷକୁ କବା ଉପମା ଦେବ ଯାକାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ମୋର ଅଜକାରେ ନମକ୍ସି ମିଳେ ନୟନ ଭୁଜ ବପଇ ଯିପଞ୍ଚାକାଳର ଗୋ । ଅନ୍ନୁଣାଗି । ଅକ୍ଷୁଣବର୍ଣ୍ଣ ଶୋକ୍ଷ ଭଗି । ଅକ୍ଷୁଷେ ନରାଏ୍ଥଲେ ବେଦ । ଜଗ୍ମମନ୍ତ୍ର ଅଙ୍ଗରେ ତେଁାଲ ଦନ୍ତଳେ ତୋଲି ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣିଛି ହେମାଗି ।୧୫॥

ଉତ୍ତ୍ୱାଟକ ପ୍ରବ ମୁନ ମାନସ ଲୋକ୍ ଅନ୍ତୁମା ନେି ଲୋକ୍ୟ ପାଳମ । ତୋ ପର୍ତ୍ତିଧେ ଦସ୍ୱିମ ଉଲ୍ଲବନ ତାପିମ ଜରେ ମୁଁ ହବପ ଯାମିନୀ ଗୋ । ଜାଗଦ୍ବଲ୍ଲୀ । ଯି ଭାପେ ହେଉଅଛି ଯକ୍ଷି । ତୋବନା ଉଦ୍ଧାରଣ କର୍ତ୍ତ୍ରୀ । ଜମଅହ୍ଲାଦ ଅପେ ଶରଣ ତୋର ପାଶେ ଧରଣୀ ତୋ ଚରଣ ତଳେଗୋ ॥

ଏବେ ପିଣ୍ଡରେ ଗ୍ଲାନ ତୋନାମ ଜପୁଥିବ ; ଆୋଇଲ ଶର୍ଦ୍ଧ ଧନ ମୋର । ଅନ୍ନ ନୋହୁଛି ମନ ମାସ୍ୱମୋହେ ଭ୍ରମିଣ ଥିକଭ ହେଲ ପାଦ ମୋର ଗୋ । ଛିନ୍ନଭୁଷୀ । ଯାକେ ଯାନେ ଅଛୁ ଭୁ ବାଏପି । ଯାବର ମୁଳେଭ ପଥିକ । ସ୍ଥିରହୋଇ ନରହ ଶ୍ରମ ଯାଉ ଚଳଇ ତେପନ ହେଲେ ଛକବଭ ଗୋ । ୧୭ ॥

ଦଉନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ଦେଖି ପାଷାଣ ହୋଇଲୁଣ ତାପାରେ କରବ ସ୍ୱହାଦି । ବଳଗାମ୍ଭ କରୁଛି; ଶ୍ରୀପଦ୍ମର ତଳରେ ପାରକସ୍ୱପ ଉଦ୍ଧାର ଗୋ । ଦଉନ୍ନସା । ଦାପରେ ଦାସ ମୋତେ କର । ଦୁଃଖ ମୋ ସିଦ୍ଧଭ ପାଷୋର ଦୁର୍ଦ୍ଦ୍ୟାଧନ ଭଜନ୍ତୁ ଜନିତେ ନିର ହେଲ ଜନନ୍ନ ନର ଦୁର୍ଗମୁଖୀ ମୋ ୧୮

ଧନ୍ୟ କୃପାସାଗର ଦରିଦ୍ର ଦୁଃଖହାରୀ ଦରିଦ୍ରଭଞ୍ଜନୀ ତୋ ନାମ । ଯଦି ହେଉଛ ମାତ ଶୁଦ୍ଧ ଭକ୍ତାଳେ ମୁଁ ତ ଉଚିତ ହୋଇଲକ୍ଷ ବାମ ଗୋ । ଧ୍ରୁବମୂର୍ତ୍ତି । ଧ୍ରୁବଲୋକେ ବସ୍ୱକେ ଜୋଡ଼ି । ଧର୍ମାଦି ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଦାତ୍ରୀ । ଧନପତି ଆଗରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ହେବେ ନଷ୍ଟପ୍ରାୟ ହେବ ଅପଖ୍ୟାତି ଗୋ । ୧୯ ॥

ନାକଲୋକରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଭେଦ ପଦପଙ୍କଜ ହିଦରେ ଅଟେ ଅଧିକାରୀ । ନମୋ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ବୋଲିଣ ଶତନାଥ ଶିଶ୍ୱବନ୍ତରେ ଭାଳେ ବାର ଗୋ । ନାରାୟଣୀ । ନନ୍ଦନବନ ପୁଷ୍ପ ଅଙ୍ଗୀ । ନାରଦ କରେ ସାଣାଧିନ । ନାହିଁ ଉପମା ତୋରେ ଅମର ଉତ୍ସବରେ ମଣ୍ଡନ ଇନ୍ଦ୍ର କାମିନୀ ଗୋ । ୨୦ ॥

ପଡ଼ ମହାର୍ଣ୍ଣବରେ ବୁଡ଼ି ଜ୍ଞାନ ନସ୍ୱରେ କରୁଣାନାବ କର ଦାନ । ପତିତ ଉଦ୍ଧାରଣୀ ସ୍ୱର୍ଗିଗଲ ସ୍ରୋତରେ ପାମରେ କର ପରିତ୍ରାଣ ଗୋ । ପଦ୍ମାଳୟା । ପଦ୍ମକୁସୁମେ କର ପ୍ରିୟା । ପଦ୍ମଲୋଚନ ତୋର ନାହା । ପାଦପଦ୍ମକୁ ତୋର ଆଶ୍ରୟ କରିଅଛି ଅଧମ ପୁତ୍ରେ କର ଦୟା ଗୋ ।୨୧॥

ଫଳିଲେ ଫଳ ତରୁ ହୋଇଣ ମହାଗରୁ ନମ୍ରଭାବକୁ ସିନା ଧରେ । ଫଳ ନଥିବା ଯାକେ ନତ ହୋଇବ କେଉଁ କେ ନଷ୍ଟକେ ଉନ୍ନ ମୂର୍ଦ୍ଧ ଧରେ ଗୋ । ଫଳଦାତ୍ରି । ଫଳା କରଛି ତୋତେ ଧାତ୍ରି । ଶିଖାଅ ମାର୍ଗ ମହାମାଈ । ଫଣି ମସ୍ତକୁ ମଣି ଅଛ ବୋଲି ବୋଇଲେ ଅଣୁମାତ୍ରକ ଭୟ ନାହିଁ ଗୋ । ୨୨ ॥

ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତଜନକୁ ଔଷଧ ଦେଲେ ତାକୁ ଅରୁଚେ କରଇ ତା ପାନ । ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ପାଇଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିଲେ ମଗ୍ନ ତୋ ନାମାମୃତ କରେ ପାନ ଗୋ । ବସ୍ତ୍ରପ୍ରିୟା । ବୈଷ୍ଣବୀ ଜନ୍ମେ ପଦ୍ମଯା । ବାରେକ ଦିଅ ପଦ ଛାୟା । ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଧିଶ୍ୱରୀ କୃପାଶ ହୋଇଲକ୍ଷ ଶମନେ ଅଟିଲୁଁ ଜାୟା ଗୋ । ୨୩ ॥

ଭକ୍ତ ଭାବକୁ ଶୁଣି ନମ୍ର ହେବେ ପୁଣି କବ ଫେଡ଼ିବ ମୋର ଦୁଃଖ । ଭବଭୟ ନାଶିନୀ ଭବକୁ ଉତ୍କଟ ବୋଲିଣ ଲେଖେତ ମୂରୁଖ

ଗୋ । ଭକ୍ତପ୍ରିୟେ । ଭବବାଧା ହରଇ ତବ । ଭବେ ସ୍ୱପଦ ମୁକ୍ତିଦ୍ରବ
ଭବସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ଲଙ୍ଘା ନାବ ମଧ୍ୟରେ ଲଗାଇଦେଲୁ ଭକ୍ତିସାଏ ଗୋ ।୧୪

ମହୀରେ ଜନମିଲେ କେତେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବେ ତରିଲେ ସର୍ବେ ଜାଣ
କଲେ । ମାତୃମନ୍ତ୍ର ଘଷାରେ ଜନ୍ମିଲେ ଅନ୍ତେ ମରେ ମୁକ୍ତିବି ସ୍ଥିତ ମଙ୍ଗ-
ଳଲେ ଗୋ । ମହାମାଈ । ମଉପିବାକୁ ଭସ୍ମ ନାହିଁ । ମନ ପ୍ରାଣ
ଲଦେଇଦେଇଛି । ସ୍ନେହମନ୍ତ୍ର ଜଗାଣି ଶୁଣୁଛି ତୋ ଚନ୍ଦ୍ରର ଇନ୍ଦୁ ଶରରେ ମୁଖ
ଶାନ୍ତି ଗୋ । ୧୫ ॥

ଜାତ ସିଦ୍ଧାବେଳରେ ବୈବସ୍ୱତ ଖାଉରେ ଦହନ ଅଗ୍ନାମ୍ନିଲ ହେବ
ଯାଉଅଛି ମୋ ପ୍ରାଣ ଉଷରେ ଜାହ୍ନବୀ ପୂଜନ୍ତୁ ଜାତ ସ୍ମୃତିହେଲା ଗୋ ।
ଯୋଗେଶ୍ୱରୀ । ଯମ ଯାତନାକୁ ଡରଇ । ଯାଠାରେ ଦସ୍ତକରେ ହର ।
ଡଗାମାନ ଭଇଣ ହରପ୍ରିୟା ତୋ ନାମ ଅନ୍ତମେ ସିବାକୁ ତୋ ପୁର
ଗୋ । ୧୬ ॥

ରମା ମୋ ହୃଦୟର ଶେଷରେ ଅବତାର ତୋ ନାମ ଉହ୍ଲାଇବୁ
ମୈଥିଳ । ଭ୍ରମପ୍ରିୟା ହୋଇଲୁ ଅସ୍ତମରେ ଭୁମିଲୁ ଦୁଷ୍ଟ ଦବାଇ ଘୁଚ
ଖାଇ ଗୋ । ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ । ଯୁଗଚି ଭାରେ ଭୂ ଇଶ୍ୱରୀ । ଲଘୁ ଜନର
ମୋତେ କର । ସୁଧା ଜଗତବାଧା ହରନାଗନ୍ତି ଦେଖା ନାମ ତୋ ଜନ
ଲନ୍ଧ କର ଗୋ । ୧୭ ॥

ଲକ୍ଷ ଲଗାଇଅଛି ଲଗି ଦନ ଶୋଷୁଛି ଜନକ ତୋହର ଚରଣ ।
ଲୋକରେ ଲଦା ଟନାକୁ ଏଣାକ ଆଣିଆଣି ଘମ୍ଭ ଭକ୍ଷାକର ଦାନଗୋ ।
ଲୋକମାତା । ଲୋଡ଼ଚେଳ ନାଶ ମୋ ଅବସ୍ଥା । ଲାଜନା ଜନଙ୍କ ଦୃଢବସ୍ଥା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହିତ ଭକ୍ତ ତୋଠାରେ ଦସ୍ତା ନାହିଁ ଉନସ୍ତଠାରେ ଶକୁନ୍ତଳା
ଗୋ । ୧୮ ॥

ବକ୍ଷଧର ଶସ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରବଣ କରୁ ମୋହେ ନାରାୟଣ କସ୍ତୁର ମୋତେ ।
ବାରାଣସୀ ପୁରରେ ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଉହରେ ମୋ ଅଯୋଗ୍ୟଜନର ବିଷୟେ ଗୋ ।
ବକଳାକ୍ଷୀ । ନାରାୟଣ ନାଶରେ ଦେଖି । ବିନ୍ଦୁରେ ରେଣ୍ଡି ଶତଦଳ ।
ବବର ନାରାୟଣ ଗାତେ ଅତୁଳ ପୁଣ ମୋତେ କସ୍ତୁର ଧରମାକ୍ଷିଗୋ ।୧୯

ଶ୍ରୀହରପ୍ରିୟେ ମୋର ଦୁର୍ଗତି କର ଦୂର ନଯା ନଯାଗୋ ଦୂରେ ଛଡ଼ ।
ଶରୀର ଅବସନ୍ନ କଣ୍ଠାକୁଳ ଷଟପ୍ରାଣ ନୋହିଲେ ପ୍ରାଣଯାଉ ଛଡ଼ ଗୋ ।
ଶଶିମୁଖି । ଶଶିଠାରେ କଳଙ୍କ ଦେଖି । ସର୍ବୋତେ ଶଶି ଶୋଭା ଲକ୍ଷି ।
ଶିବମୟୀ ତୋ ବାନା, ପୂର୍ଣ୍ଣକର କାମନା (ମୁଁ) ଅଜ୍ଞାବନନ୍ତ ଅଟେ
ଦୁଃଖି ଗୋ । ୩୦ ॥

ଷଡ଼ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ସାଧିଷ୍ଠାନ ଚକ୍ରରେ ବନ୍ଦୀଭୂତ ଅଛି ତୋର ଜ୍ୟୋତି ।
ଷୋଡ଼ଶଦଳେଯୁକ୍ତ ବିଶୁଦ୍ଧ ଚକ୍ରେ ମାତ ବିରାଜେ ପଦ୍ମର ସଂଯୁତ ଗୋ ।
ଷଷ୍ଠୀଦେବ । ଷଡ଼ରସର ଛନ୍ଦ ଜାଣି । ଷୋଡ଼ଶ କଳା ଶର ସ୍ୱର୍ଗେ ।
ଷୋଡ଼ଶୋପଚାର କରଣ ପୂଜିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ସ୍ୱଗୁଣେ କ୍ଷମାକର ଜାଣି ଗୋ । ୩୧ ॥

ସକଳ ଲୋକଙ୍କର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ଆକର ଅଟୁ ଗୋ କାଶୀପୁରେଶ୍ୱରୀ ।
ସଦବ ନାହିଁ ଭେଦ ବର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ତୋ ପଦ ମାତ ଓଁକାରଗାୟତ୍ରୀ ଗୋ ।
ସର୍ବେଶ୍ୱରୀ । ସର୍ବ ସ୍ଥାନରେ ଅଧିଶ୍ୱରୀ । ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଅଛୁ ପୂରି । ସୋମ-
ରସ ପିଇଣ କେତେ ତାପସଗଣ ଲଭିଲେ ତୋର ନିଜପୁରୀ ଗୋ । ୩୨ ॥

ହରପତ୍ନୀ ହର ଦୁଃଖମୟ ଅନ୍ଧାର ଅଛି ଏ ବକତ ଜାଣିଲି ।
ହେଲେ ମୁଁ ଅସମର୍ଥ ଜ୍ଞାନଶକ୍ତିରେ ଛେଦ କୃପାସାଗର କର ଶୀଘ୍ର ଗୋ ।
ହରପ୍ରିୟେ । ହରଦୁଷ୍କୃତ କର ଦୟା । ହରଶକ୍ତି ତୋ ପଦଛାୟା । ହରଷେ
ଦୟାକର ମନୋରଥ ମୋହର ପୂର୍ଣ୍ଣହେଉ ମା ହରଜାୟା ଗୋ । ୩୩ ॥

କ୍ଷମ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ହେଲା ଶୀଘ୍ର କ୍ଷଣକ୍ଷଣକେ ତନ୍ତ୍ରାକର ।
କ୍ଷିତିରକ୍ଷାକାରିଣୀ ସେବ ମୋର ଦରିଦ୍ର ଦାସ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମାକର ଗୋ ।
କ୍ଷେମଙ୍କରୀ । କ୍ଷୀଣ ହୋଇଲି ଅନୁସରି । ଶୋଭ ଛତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରୀ । କ୍ଷମା
ଶୀଳ ଗୁଣରେ ବାସୁଦେବଙ୍କୁ ବାରେ ଭବସାଗରୁ କର ପାର ଗୋ । ୩୪ ॥

ସମାପ୍ତ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୋତ୍ରଂ ।

ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଥିରାଯସ୍ୟ, ଯତ୍ନେନ ସୁରର୍ଷିଭିଃ ।
ସ୍ତୁତିଃକୃତା ତଥାରାଜନ୍, କଥ୍ୟଂ ସ୍ତୁତମାତରେଭ୍ୟ । ୧ ॥
ନମସ୍ତେ ସର୍ବ ଲୋକାନାଂ, ଜନନୀ ମବ୍ଧି ସମ୍ଭବାଂ ।
ଶ୍ରିୟ ମୁନ୍ନିଦ୍ର ପଦ୍ମାକ୍ଷୀଂ ବିଷ୍ଣୁବକ୍ଷଃସ୍ଥଳସ୍ଥିତାଂ । ୨ ॥
ତ୍ୱଂ ସିଦ୍ଧି ସ୍ତ୍ୱଂ ସ୍ୱଧା ସ୍ୱାହା ସୁଧାତ୍ୱଂ ଲୋକ ପାବନି ।
ସନ୍ଧ୍ୟାରାତ୍ରିଃ ପ୍ରଭାଭୂତି ର୍ମେଧା ଶ୍ରଦ୍ଧା ସରସ୍ୱତୀ । ୩ ॥
ଯଜ୍ଞବିଦ୍ୟା ମହାବିଦ୍ୟା ଗୁହ୍ୟବିଦ୍ୟା ସୁଶୋଭନେ ।
ଆତ୍ମବିଦ୍ୟାଚ ଦେବିତ୍ୱଂ ବିମୁକ୍ତି ଫଳଦାୟିନୀ । ୪ ॥
ଆନ୍ୱୀକ୍ଷିକୀତ୍ରୟୀ ବାର୍ତ୍ତା ଦଣ୍ଡନୀତି ସ୍ତ୍ୱମେବ ଚ ।
ସୌମ୍ୟା ସୌମ୍ୟୈ ର୍ଜଗଦ୍ରୂପୈ ସ୍ତ୍ୱୟୈତଦ୍ଦେବି ପୂରିତଂ । ୫ ॥
କାତ୍ୱନ୍ୟା ତ୍ୱାମୃତେ ଦେବି ସର୍ବଯଜ୍ଞମୟଂ ବପୁଃ ।
ଅଧ୍ୟାସ୍ତେ ଦେବଦେବସ୍ୟ ଯୋଗିଚିନ୍ତ୍ୟଂ ଗଦାଭୃତଃ । ୬ ॥
ତ୍ୱୟା ଦେବି ପରିତ୍ୟକ୍ତଂ ସକଳଂ ଭୁବନତ୍ରୟଂ ।
ବିନଷ୍ଟପ୍ରାୟ ମଭବତ୍ ତ୍ୱୟେଦାନୀଂ ସମେଧିତଂ । ୭ ॥
ଦାରାଃ ପୁତ୍ରା ସ୍ତଥାଗାରଂ ସୁହୃଦ୍ଧାନ୍ୟ ଧନାଦିକଂ ।
ଭବତ୍ୟେତନ୍ମହାଭାଗେ ନିତ୍ୟଂ ତ୍ୱଦ୍ ବୀକ୍ଷଣାନ୍ନୃଣାଂ । ୮ ।
ଶରୀରାରୋଗ୍ୟମୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମରିପକ୍ଷ କ୍ଷୟଃ ସୁଖଂ ।
ଦେବି ! ତ୍ୱ ଦ୍ଦୃଷ୍ଟିଦୃଷ୍ଟାନାଂ ପୁରୁଷାଣାଂ ନ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭଂ । ୯ ॥
ତ୍ୱମମ୍ବା ସର୍ବଲୋକାନାଂ ଦେବଦେବୋ ହରିଃ ପିତା ।
ତ୍ୱୟୈତଦ୍ ବିଷ୍ଣୁନାଚାମ୍ବ ଜଗଦ୍‌ବ୍ୟାପ୍ତଂ ଚରାଚରଂ । ୧୦ ॥
ମାନଂ କୋଷଂ ତଥା କୋଷ୍ଠଂ ମାଗୃହଂ ମାପରିଚ୍ଛଦଂ ।
ମାଶରୀରଂ କଳତ୍ରଂଚ ତ୍ୟଜେଥାଃ ସର୍ବ ପାବନି । ୧୧ ॥
ମାପୁତ୍ରାନ୍ମାସୁହୃଦ୍ ବର୍ଗାନ୍ ମାପଶୂନ୍ ମାବିଭୂଷଣଂ ।
ତ୍ୟଜେଥା ମମ ଦେବସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୋର୍ବକ୍ଷସ୍ଥଳାଳୟେ । ୧୨ ॥

ସତ୍ତ୍ୱେନ ସତ୍ୟଶୌଚାଭ୍ୟାଂ ତଥା ଶୀଳାଦିଭିର୍ଗୁଣୈଃ ।
ତ୍ୟଜ୍ୟନ୍ତେ ତେ ନରାଃ ସଦ୍ୟଃ ସନ୍ତ୍ୟକ୍ତା ଯେ ତ୍ୱୟାମଲେ ।୧୩॥
ତ୍ୱୟାବଲୋକିତାଃ ସଦ୍ୟଃ ଶୀଳାଦ୍ୟୈ ରଖିଳୈ ର୍ଗୁଣୈଃ ।
କୁଳୈ ଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟୈଶ୍ଚ ଯୁଜ୍ୟନ୍ତେ ପୁରୁଷା ନିର୍ଗୁଣା ଅପି । ୧୪ ॥
ସଃ ଶ୍ଳାଘ୍ୟଃ ସ ଗୁଣୀ ଧନ୍ୟଃ ସ କୁଲୀନଃ ସ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
ସ ଶୂରଃ ସ ଚ ବିକ୍ରାନ୍ତଃ ଯସ୍ତ୍ୱୟା ଦେବି ବୀକ୍ଷିତଃ । ୧୫ ॥
ସଦ୍ୟୋ ବୈଗୁଣ୍ୟ ମାୟାନ୍ତି ଶୀଳାଦ୍ୟାଃ ସକଳା ଗୁଣାଃ ।
ପରାଙ୍ମୁଖୀ ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ ଯତଃ ତ୍ୱଂ ବିଷ୍ଣୁବଲ୍ଲଭେ । ୧୬ ॥
ନ ତେ ବର୍ଣ୍ଣୟିତୁଂ ଶକ୍ତା ଗୁଣାନ୍ ଜିହ୍ୱାପି ବେଧସଃ ।
ପ୍ରସୀଦ ଦେବି ପଦ୍ମାକ୍ଷି ନାସ୍ମାଂ ସ୍ତ୍ୟାକ୍ଷୀଃ କଦାଚନ । ୧୭ ॥
ଏବଂ ସ୍ତୁତା ଦଦୌ ଦେବୀ ବରମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଚେପ୍ସିତଂ ।
ସୁସ୍ଥିରଂ ତ୍ୱଂଚ ରାଜ୍ୟସ୍ୟ ସଂଗ୍ରାମ ବିଜୟାଦିକଂ । ୧୮ ॥
ସ୍ୱ ସ୍ତୋତ୍ରପାଠ ଶ୍ରବଣଂ କର୍ତ୍ତ୍ୟୋ ଭୁକ୍ତି ମୁକ୍ତିଦଂ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୋତ୍ରଂ ପଠେଦ୍ୟସ୍ତୁ ସ ନରଃ ଲଭତେ ଶ୍ରିୟଂ । ୧୯ ॥

ଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ତୋତ୍ରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଂ ।

O 891.451 P125l

National Library,
Calcutta-27.

ଉତ୍କଳ ପ୍ରେସ, କଲିକତା।

ନୂତନ! ନୂତନ!! ନୂତନ!!!

ତାଳପତ୍ରରେ ଛାପା **ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଚଣ୍ଡୀ**। ତାଳପତ୍ର ପୋଥି।

ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷରରେ ତାଳପତ୍ରରେ ଆମ୍ଭେ ବହୁ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ୱୀକାର କରି ସପ୍ତଶତୀ ଚଣ୍ଡୀ ବହୁ ଅର୍ଥବ୍ୟୟରେ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛୁ। ଏହା ଦେଖିବାରେ ଲେଖା ତାଳପତ୍ର ପୁସ୍ତକପରି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ, ଏହି ପୋଥି ମଧ୍ୟରେ ଚଣ୍ଡୀ ପାଠ ନିୟମ, ଚଣ୍ଡୀପାଠ କ୍ରମ, ଚଣ୍ଡୀପୂଜା, ଅର୍ଗଳ, କୀଳକ, ଦେବୀ କବଚ, ଦେବୀସୂକ୍ତ, ନବାର୍ଣ୍ଣବିଧାନ, ଧ୍ୟାନ, ଚଣ୍ଡୀଆଖ୍ୟାନ, ଚଣ୍ଡୀପାଠ ଫଳ, ଶାପୋଦ୍ଧାର ପ୍ରଭୃତି ଚଣ୍ଡୀପାଠର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକରୁ ଦିଆଯାଇଅଛି। ପୋଥି ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଦେଖିଲେ ଜାଣି ପାରିବେ। ମୂଲ୍ୟ ୧ ଟଙ୍କା ମାସୁଲପଡ଼ିବ ।୵ ଅଣା।

ଚଣ୍ଡୀପର୍ବ

ବା କୃଷ୍ଣପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ।

ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ମହାମୁନି ଦୁର୍ବାସାଙ୍କ ଶାପରେ ଉର୍ବଶୀ ଘୋଟକୀ ହୋଇ କିପରି ବିଷାଦ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି। ଅବନ୍ତୀର ଚଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡୀ ରାଜା ଉର୍ବଶୀଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ କୃଷ୍ଣଭଗ୍ନୀ ସୁଭଦ୍ରା କିପରି ଆଶ୍ରୟ ଦାତ୍ରୀ ହୋଇ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠ କଲେ ମୁଗ୍ଧ ହେବେ। କିପରି କୃଷ୍ଣ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଶେଷରେ ଦେବତାମାନେ ହାରିଯାଇ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ତରେ ମିଳନ ହେବାରୁ ଉର୍ବଶୀ ଶାପରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିଥିଲେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି। ଏହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାକ୍ଷରୀ ଛନ୍ଦରେ ରଚିତ ହୋଇଅଛି। ଏହା ପାଠ କଲେ ଶେଷ ନ କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୂଲ୍ୟ ୦।୵ ଡାକଖର୍ଚ୍ଚ ୦୵ ଅଣା। ଏକତ୍ରେ ୫ଖଣ୍ଡ ନେଲେ ଡାକଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗିବ ନାହିଁ।

ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ—ଶ୍ରୀମଣିଲାଲ ମହାରଣା।

୮, ଦେଓ କେମନ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ ବହୁବଜାର କଲିକତା।